

הם, והכל נמצאים בשלום - העליונים והתחתונים. ולכן בקדוש היום מברכים הפורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים. למה על ירושלים? אלא זהו מדור של אותה סכה, וצריך לזמן את אותה סכה שנפרסה עלינו ולשרות עמנו, להיות [מגנה] עלינו כמו אם ששורה על הבנים, ולכן לא פוחדים מפל הרוחות, ולכן הפורס סכת שלום עלינו.

בא ראה, בשעה שישאל מברכים ומזמינים את סכת השלום הזאת אורחת קדושה, ואמרים הפורס סכת שלום, אז קדשה עליונה יורדת ופורסת כנפיה על ישראל, ומכסה אותם כמו אם על הבנים. וכל המינים הרעים מתכנסים מהעולם, וישראל יושבים תחת קדשת רבונם. ואז סכת השלום הזו נותנת נשמות חדשות לבניה. מה הטעם? משום שבה שריות הנשמות [ס"א שאז ומן הווה, ונטולת נשמות (מן שורות בה) וממנה יוצאות. וכיון ששורה ופורסת כנפיה על בניה, מוריקה נשמות חדשות לכל אחד ואחד.

עוד אמר רבי שמעון, על זה שנינו, שבת דגמא של עולם הבא היא. כף זה ודאי. ועל זה שמטה ויובל דגמא זה בזה. ושבת ועולם הבא כף הוא. ואותה תוספת נשמה, מסוד של זכור היא באה על סכת השלום הזאת שלוקחת מהעולם הבא. והתוספת הזאת נותנת לעם הקדוש. ובאותה תוספת הם שמחים, ונשפכים מהם כל דברי החל, וכל צער וכל הצרות, כמו שנאמר (ישעיה ד) ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגוזך ומן העבדה הקשה וגו'.

וּכְלָא בְשִׁלְמָא אֲשַׁתְּכַחַא עֲלַיִן וְתַתַּיִן, וּבְגִין כֶּף בְּקַדוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִינָן הַפּוֹרֵס סַכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם. אַמַּאי עַל יְרוּשָׁלַם, אֲלָא דָא הִיא מְדוּרָא דֵהִיא סַכָּה. וּבְעֵינָא לְזַמְנָא לֵהִיא סַכָּה דְאַתְּפָרַסַת עֲלֵנָא וְלִמְשָׂרָא עֲמֵנָא וְלִמְהוּי (ד"א מניינא) עֲלֵנָא כְּאֵמָא דְשְׂרִיָא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָא לָא דְחֲלִין מִכָּל סְטָרִין, וְעַל דָא הַפּוֹרֵס סַכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ.

הָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְיִשְׂרָאֵל מְבָרְכִין וּמְזַמְנִין לֵהִיא סַכַּת שְׁלוֹם אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא וְאַמְרֵי הַפּוֹרֵס סַכַּת שְׁלוֹם, בְּדִין קְדוּשָׁתָא עֲלָאָה נַחְתָּא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עֲלֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל וּמְכַסְיָא לֹון כְּאֵמָא עַל בְּנִין, וְכָל זִינִין בִּישִׁין אֲתַכְּנִישׁוּ מִעֲלָמָא, וַיִּתְּבִי יִשְׂרָאֵל תַּחַת קְדוּשָׁתָא דְמֵאַרְיֵהוּן, וּכְדִין דָּא סַכַּת שְׁלוֹם יְהִיב נְשַׁמְתִּין חֲדָתִין לְבְנֵהָא, מְאִי טַעְמָא בְּגִין דְבִיָּה נְשַׁמְתִּין שְׂרִיָּין (ס"א רבדון ומן ויונא ונטולת נשמתין ובה שרין) וּמִיָּנָה נְפִקִין. וּכְיוֹן דְשְׂרִיָּא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עַל בְּנֵהָא. אַרִיקַת נְשַׁמְתִּין חֲדָתִין לְכָל חַד וְחַד.

הוּ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל דָּא תְּנִינָן שַׁבַּת דְּוִגְמָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי אִיהוּ, הֵכִי הוּא וְדַאי, וְעַל דָּא שְׁמִיטָה וַיּוּבַל דְּוִגְמָא דָּא בְּדָא. וְשַׁבַּת וְעֲלָמָא דְאַתִּי הֵכִי הוּא. וְהִהוּא תּוֹסַפַּת דְנְשַׁמְתָּא מְרִזָּא דְזְכוֹר קָא אֲתִיָּא עַל הִיא סַכַּת שְׁלוֹם דְנִטִּיל (דף מח ע"ב) מִעֲלָמָא דְאַתִּי וְדָא תּוֹסַפַּת יְהִבַת לְעַמָּא קְדִישָׁא. וּבִהִהוּא תּוֹסַפַּת חֲדָאן וַיִּתְּנָשִׁי מְנִיָּהּ כָּל מְלִין דְחֹל וְכָל צְעָרִין וְכָל עָאקִין כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה יד) בְּיוֹם הַנִּיחַ יְיָ לְךָ מִעֲצָבְךָ וּמִרְגֹזְךָ וּמִן הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה וּגו'.